

Előfizetési árak:

Helyben:
Egész évre 10 kor., fél évre
5 kor., negyed évre 2 k. 50 l.

Vidéken:
Egész évre 12 kor., fél évre
6 kor., negyed évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.

SZENTESI LAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Vajda B. Utóda könyvnyom-
dája Szentés, Kossuth-tér.

Egyes példányok kaphatók:
Lapunk könyvnyomdájában
valamint lapkiadóinknál
kiknél lapunk előfizetésre is
megrendelhető.

Megjelenik hetenként kétszer:
csütörtökön és vasárnap,
a kora reggeli órákban.

Felelős szerkesztő: **SIMA LÁSZLÓ**
Főmunkatárs: **HEGYI ANTAL**

Hirdetések árát,
valamint nyilvántartási díjakat kiadóhivatalunk méret
szerint a legutóbbi számunkban számítt.

Az asszonyokért.

— Június 3.

Nincs aktuálisabb kérdés ma a cse-
lédügynél. Százszor irhatunk róla és még
mindig nem elég. Ha megszavaztatnák
Szentés asszonyképét s szabad választást
engednek számára a nők szavazati joga s
a cselédmizéria megszüntetése között: óri-
ási mód túlnyomó többséget fog kapni ez
a második helyen említett női aspiráció.

Anyánk, nagyanyánk korszaka is ne-
héz idő volt már, visszamenően egész a
jobbágyfajta felszabadításáig. 50—60 esz-
tendő óta állandóan aktuális társalgási
matériája a magyar uri asszonyoknak a
cseléd. Csakhogy ma már nem a jó, meg
a rossz cselédokről van szó, hanem arról
hogy nincs cseléd,

Igenis, hogy nincs. Se jó, se rossz.
Legalább itt ez az állapot s hogy ez mit
jelent, azzal minden háziasszony a maga
keserves tapasztalatából teljesen tisztában
van.

Régi tétel, hogy egészen független
embernek csak az mondhatja magát, aki
semmiféle dolgának elvégzésében nem szor-
ul másnak a segítségére, vagyis megélhet
cseléd nélkül. Sivatagbéli aszkéta élet ez,
akár a jámbor szenteké s a vallási meg-
győződés, önkínzó rajongás szenvedélye
nélkül, önként kevés halandó szánja rá
magát.

Megszoktuk mi, hogy a ház körül,
személyes kényelmünkre szolgáló apró

cseprő teendőket erre fogadott, egy vagy
több cseléd végezze el.

Igy volt ez az idők beláthatatlan tö-
megén keresztül s ezenközben kifejődött
az a szép és humánus joggyakorlat, amire
a szó-eredet is utal, hogy a cseléd a csa-
lád alkotó része, hiv sorsosa a gazda örö-
meinek, balszerencséjének s a köztük való
benső bensőkötelék nem pusztán a benső
kötelék nem pusztán a szolgálati díly szá-
bályozta bérszerződés.

A cseléd-család érzélgős korszaka el-
múlt, mindörökké el. Ki volt az oka el-
mulásának? Nyilván se a gazda, se a cse-
léd, hanem az életviszonyoknak egyetemes
megváltozása.

Nézzük a falusi cseléd erkölcsi felfo-
gását. A béres, igás kocsis, pásztorember
melységen lenézi a benső cselédek. Mi-
ért? Mert ezek a legmegalázóbb, személyes
szolgálatfételre vállalkoznak.

Az emberi méltóság érzetének minél
szélesebb és mélyebb rétegekben végbe-
menő fölbredése óriási pusztítást idéz elő
a cselédi anyagban,

Aki csak két keze munkájával meg-
bírja keresni a maga szerény élet szük-
ségletét, akár gyári munkás, akár napszá-
mos formában, szívesebben marad maga
ura, mitn hogy könyv módon, uri lakásban
bő kosztot cselédkedjék.

A másik okfeje a cseléd-nincstelenség-
nek Amerika. Tudja már azt a cseléd erre
felé is, főleg a nőcseléd, hogy az újvilág
nem a nehéz munkásnak aranybányája,
hanem azoknak az Eldorádója is, akik ott,

a szabadság hazájában, rászánják magukat
a cselédi állapotra.

Érthető ennél fogva, hogy a cselédál-
lomány nemcsak számra, de minőségére
nézve is hallatlanul lehanyatlott a leg-
utóbbi 8—10 esztendő alatt.

S ha már van cseléd, olyan a milyen,
a bére ugy felszaladt, hogy a középsorsu
polgári családok tehetőségét tulontul meg-
haladja.

S ez a béremelés nem is egészen ter-
mészetes és normális. Jókora része van
benne a cselédközvetítés rendezellen, im-
morális és ellenőrizhetetlen intézményének.

A cselédszerző ma akkor keres, mi-
kor a cseléd a helyét változtatja. Az ő
érdeke az, hogy mentől több és sürűbb
helyváltozás legyen. Ezen alkalmasint csak
ugy lehetne segíteni, ha a »szerző« nem
azért s azután kapná a maga »tantiéme-
jét«, hogy cselédet szerzett, hanem azon
időtartam szerint és után amennyit az
általa hozott cseléd a maga helyén eltöl-
tött. Talán szerzői díjat csak az időtartam
szerint és után, amennyit az általa hozott
cseléd a maga helyén eltöltött. Tehát szer-
zői díjat csak a gazda fizessen, de idő-
kölcs szerint.

A cselédkérdés mai stádiumában a
legáltalánosabb érdekű s a legégetőbb tár-
sadalmi probléma.

Mivel se nevelés, se szokás szerint
nincsenek berendezkedve a mi háziasszo-
nyaink a cselédségtől független önkor-
mányzatra, gondolkozni kell arról, mi a
teendő az átmeneti korszakra, amíg belé
törődünk abba a szocialisztikus, de nem

A „SZENTESI LAP“ TÁRCAJA.

A szerencse fia.

Hely: B—y István.

(Folytatás.)

Falu helyen, télvíz idején, mikor térdig
ér a sár, és sem ember, sem állat mozdulni
nem tud, akár a templom is leég, nincs
a ki oltani bírja, hát még ha a veszedelem
éjszaka tör ki!?

És Rosta Barnabás a »szerencse fia«,
egész családjával együtt egy eszterben töltötte
az új esztendő első éjszakáját.

Mikor magához tért, észbe jutott, hogy
ha egy pár órával később út ki a tűz, mikor
már aluszak: talán valamennyien elpusz-
tultak volna. Felsóhajtott és azt mondta:
»Mégis szerencsém van. Más embernek most
ott porladnának a csontjai a zsarátok kö-
zött.«

És nekilátott, hogy kireparálja a rozsz-
szul kezdődött új esztendőt.

Csakhogy igazán keserves ujesztendő
volt az. A boldog fátum, a mi eddig mesz-
szire elkerülte, egyszerre megjött és mint
egy faradt utas, telepedett nála, hogy isten-
igazába: kipihenje magát.

Tavasszal a lépfene elhordta jószágá
felét, nyáron az aszaly kifonnyasztott a föld-

lein mindent s a mi megmaradt azt megette
az egér. szőlőt, kukoricát tönkre lett a jég,
ugy, hogy mire ősz lett, akkorra Rosta Bar-
nabás már egészen tisztában volt azzal,
hogy miféle fenevad legyen a fátum.

Hanem mindez nem igen hozta ki a
sodrából ezt a boldog embert. Ugy beletette
már magát a lelkébe az a rendíthetetlen vé-
lemény, hogy a szerencse neki jó barátja,
hogy minden újabb csapásra ezzel felelt:
»Még nagyobb is érhetelt volna!« És mar-
adt tovább is a »szerencse fia«, a kinek a
multban megtette magát.

A rákövetkező év még rosszabb volt.
Ki lenne kíváncsi a kegyetlenség ama so-
rozatára a melylyel a fátum meggyötör egy
embert, a kit tönkre akar tenni? A vége
az lett, hogy mielőtt az új tavasz illata fel-
támadt volna a fűmővessel, Rosta Barnabás-
nak elszólt az egész vagyon.

Minden, a mi megmaradt belőle, alig
volt elég arra, hogy egy bérlet első évi előre
fizetendő részletét fedezze vele. De Barnabás
aki el volt ragadtatva, hogy egykori föld-
desur létére, most legalább egy jó bérletre
akadt, kilítetvén az első részletet, összedör-
zölte a kezeit és felkiáltott: »Milyen sze-
rencse! ...«

Eljövén azonban a második bérletet
határidő, Rosta Barnabás ugy találta, hogy

a tüzeset óta nem gyarapodott még egyéb-
bel mint időközben született két fiacskájá-
val, akik hatalmas étvágygal rendelkeztek,
valamiképpen a többi nyolc gyermek is.

Összesen tíz gyermek csakugyan nagy
kincs, kivált ha már mind munkabíró, a ki
nekilát a kenyérkeresetnek. De Barnabás
gyermekei közt a legidősebb leánya még
mindig nem volt több tízennégy évesnél, a
többi pedig ama bizonyos sokszor emleget-
tett orgonásip módjára következett egymás-
után, hol fia, hol leány, de mindig kisebb és
mind egyformán éhes.

A tízennégy éves leány már segített
itt-ott az édes anyjának, de biz abban még
több volt a routás, mint a pénzt érő. Hiába
tanulni nem lehet másképpen.

Barnabás elnézte néha a gyönyörű
gyermeket és lelkében utjongva, mondogatta:
»Szerencse, hogy leány! Maholnap férjhez
meg valami gazdag emberhez és segítve
lesz rajtunk. Hanem azért a bérösszeget
nem bírta kifizetni és azon vette észre, hogy
kint van a szűre a szabad ég alatt: le is ut,
fel is ut.

Ekkor történt, hogy a szerencse me-
gint rámosolygott egy kicsit s kacér játéka-
val új lelket öntött a már-már csüggedő
családapá.

(Folyt. köv.)

távoli jövőbe, amikor se jó, se rossz, se drága, se olcsó cseléd nem lesz.

A vidék több gócpontján megindult, háztartáspótló közös konyha az egyik remédiumnak látszik, de csak látszik, mert valójában ez csaknem kivihetetlen, amint már sok példa mutatja.

Hogy valami helyes és végleges megoldás kellene az tény. Hogy ez egyik legfontosabb feladat az is tény. De sok idő fog elmúlni akkorig, miglen a cseléd kérdés rendezve lesz és asszonyaink elégedettek lesznek.

Városi közgyűlés. Rövid nem egészen két órat vett igénybe a város hétfői közgyűlése. Igaz, hogy a tárgysorozat legnagyobb részét, mely földek eladására vonatkozott le kellett a napirendről venni, miután kevesen voltak a város atyák. A közgyűlésen különben tudomásul vették a polgármesteri éves jelentést, az adókievítő bizottságba *Barián Lajos* és *Füsti Molnár Lajos* képviselőket választották be, megalakították az iskola gondnokságot. Elutasította a közgyűlés ezután a kéményseprők sepréti díj felemelés iránti kérelmét. A *Sarkadi N. Mihály* örökösök terhére per egyezség alapján 530 koronát törült a közgyűlés. A halórok fizetése 50–50 koronával felemeltetett. *Arady Kálmán* rendőrfőkapitány újabb hónap szabadságot kapott. Hosszú vita fejlődött ki a népgyűlések helyének dolgában. A képviselőtestület akként határozott, hogy a népgyűlések ezentúl kizárólag ezentúl a tyukpiac-téren lesznek tarthatók, kivéven a város országos képviselőjét, akinek jogában áll beszámoló beszédét ezentúl is a Kossuth-téren megtartani.

UJDONSÁGOK.

Dalok az akácfavirágról.

— Junius 3.

I.

Fehér sátor alatt
Járok minden este,
S elmerengnek ha a
Halvány hold nem lesne,
Álmodnék a lelmem
Sóvárogva, vágygyl...
«Tele van a város
Akácfa virággal».

Valamikor régen...
Nincs is tán egy éve,
Boldogabban jártam
Az este csendjébe.
Sokszor beszélgettem
Azzal a kis lánnyal...
Tele volt a város
Akkor is virággal.

Halkan beszélgettünk
Egymás mellett ketten,
Ugy eltűnt az idő
Boldogan feletem...
Elkábított sokszor
A fa illatával,
Tele volt a város
Akácfa virággal.

És mikor vége lett
A beszédnek szónak
S elváltunk, hogy újra
Találkoznunk holnap,
Meggittasult lelmem
Alig birt magával,
Együtt álmodott az
Akácfa virággal.

S most, hogy újra nyílik
S tele van az utca,
Eszembe jut szívem
Kedves... régi multja...
Bár úgy tele volna
Lelkem most is vágygyl
Mint az akácfa is
Tele van virággal.

II.

Hull az akác virág,
Szál az édes illat,
Amely engem olyan
Szép álomba ringat.
Zöld lomb van mindenütt
A szép akácfaikon,
Én tavaszkor mégis
A sárga őszet látom.

Ezer virág hervad
A fák alatt szerte,
Pedig dúló vihar
A fát nem is verte,
Elrepült az illat,
Semmi szép nincs rajta...
Hej! az akácvirág
Sok könnyem kicsalta!

Sok bánatos sóhaj
Hagyta el a lelmem,
Mert szívem sebére
Gyögyírt sohse leltem,

Mikor tavaly nyílt az
Akácfa virága,
Nem volt az én szívem
Ilyen nagyon árva...

Kiss Jenő.

— Junius 3

— **Kiss Áron** †. A debreceni református egyház kerület püspöke *Kiss Áron* élete 93 évében szombaton meghalt. Az agg főpap hosszú időn át betegeskedett s úgy halála nem jött váratlanul. — *Kiss Áron* 1892 óta töltötte be a tisztántali egyházkerület püspöki székét s ugyanez idő alatt volt a debreceni egyház lelkesze. A halálhír vasárnap érkezett meg Szentesre, amikor is a gyászlobogót rögtön kitűzték a templomra s tizenegy órakor megszólalt a nagy harang, hirdetve a püspök halálát. A püspök temetése ma délelőtt ment végbe. A temetésen a szentesi református egyházat: *Futó Zoltán* lelkesz, *Zolnay Károly* főgondnok, *Jóó Károly* kántor és *Rúsz M.* Sándor presbiter képviselték. Ma reggel 7 órakor a templomban gyásza volt.

— **A tisztújítás jogerős.** A május hónap 15-én megtartott tisztújítás elleni felekezési határidő hétfőn járt le. A tisztújítás ellen felekezést nem adtak be s így a tisztújítás most már jogerős.

— **Vizsgák a református iskolákban.** A szörványosan előforduló kanyarós megbetegedések folytán az alispán elrendelte az elemi iskolák bezáratását. E rendelet folytán a református iskolák záró vizsgái már ma megkezdődtek és holnap folytatva pénteken már ma megkezdődtek és holnap folytatva pénteken már be is fejeződnek. A vizsgákat ez alkalommal az egyes iskolákban tartják meg. A vizsgák sorrendje a még hátra lévő két napon: Junius 4-én d. e. 7 órakor Varga József, Falábu Sándor, fél 10 órakor Takács János, Kabai Andre, d. u. 3 órakor Nagy Margit k. a. Kuti Ferenc. Junius 5-én 7 órakor Szabó Lajos, Varga Ferenc, fél 10 órakor Kornó Róza k. a., Vecseri Lajos, d. u. 3 órakor Varga Béla és Berzeli Károly tanító iskolájában.

— **Pályázat internátusba való felvételre.** A Dmke. makói diákolthozába az 1908—9 elemi iskolai évre 160 gimnáziumi, esetleg elemi iskolai tanuló vételik fel. Az ellátási díj havi 36, beiratási-, orvosi-, burthasználati díj évi 40 korona. A felvételt kérő bélyegtelen folyamodványok iskolai bizonyítványával, születési és 1. osztályu tanulóknaál újraoltási bizonyítványával felszerelve 1908. évi július 10. napjáig adandók be a Dmke.

Negyszáznyolcvan forintot nyert a kis jutrin s ezel a kerek tőkepénzzel és tizenkettel magával felsietett a fővárosba, hogy hivatalt keressen. Azt ugyan nem kapott, hanem a felesége, a kiben volt némi élelmesség, tervet gondolt ki, mely nagy változást idézhetett volna elő mindnyajuk sorában.

Nyolcvan forintot megemésztett az utazás meg egyébb tengeri költség, de maradt még négyszáz. Ezért vetek egyszerűsölt, a minek mindjárt meg volt az a nagy előnye, hogy nem kellett aggodni a napi koszt miatt, mert a bolt szükség esetében élelártnak is bátran beillett.

Telt mult az idő, az anyalarcu leányra rámosolygott a tizenhatodik év első hajnala és rámosolyogtak még ezenkívül sokan, a kik nagyon felületes ösmeretségben voltak a hajnallal.

Rosta Barnabás nemsokára azt kezdte észre venni, hogy nagy baj az, mikor egy kis leány olyan túlságosan szép.

Nem gondolt már a durgazdag kőröre mert volt annyi esze, hogy ne a grázlerájok tájékan sejtse őket: de annál tobbet töprengelt valami másan, a mi nagyon öszszeszorította becsületes szívét.

Bizony az a kis leány napról-napra

ábrándosabb, idegesebb, türelmetlenebb let; sokat sirt és nem titkolta, hogy azért busul mert nagyon unalmas az élete. A dolog végét is mindig lanyhabban fogta, titokban pedig regényt olvasott, mialatt az imádságos könyvet a por lepte.

Egyszer Barnabás, aki nem nézhette, hogy szegény felesége mennyit mos, vasal másokra, míg a «kisasszony» tétlenül lebzsel: megdorgálta az anyalarcu leányt. Mikor másnap hajnalban felkelt, egy levelet talált az asztalán. Kedvence írta:

«Nem bírom ki ezt az életet, öngyilkos leszek. Bocssátatok meg és imádkozzatok értem, a ki a Duna nedves sírjában fekszem örökké!...»

Barnabás majd meghalt fájdalomában. Hanem mikor a rendőrségnek bejelentvén a dolgot, hazafelé menet betért egy templomba, engesztelő imádságába beleszólte: «Talán még szerencse! Ki tudja hova tévedt volna, a szegény meghasonlott kedélyű leány!...»

Hetek mulva megtalálták a holttestet, csak a szép szőke hajáról lehetett akkor már ráismerni, de Rosta Barnabás mégis ráismert. Tizenegyed magával csendes zokogás közt kísérté ki a temetőbe a tizenkettediket, a legszebbet, a legkedvesebbet, a

kire nézve olyan nagy szerenese volt, hogy meghalt.

Jött azután a fatum megint. A szatócsboltot meglátta a sok éhes gyerek, kipusztította mint a sáska. Barnabás nem bírta hallgatni a kenyer után való sirankozást és nagy elhatározásra jutott. Egy öreg hordár utasítása nyomán, a ki a szatócsboltnak törzsvásárlója volt, felvétette magát a közszolgák közé. Lefizette a piros sapkát járó illetéket és különös kedvezményképen kiállítottak egy előkelő utca sarkára, a hol sok nép járt és a mely körül nagy uraknak volt a lakása.

A hordárság nagyon jó keresetforrás. Harom forintot számít egy napra, abból már urasan él, aki szegény ember, kivált ha a gyermekek is megpróbálkoznak lassankint a kenyérkeresettel.

«Milyen szerenese!» — Söhajtott Barnabás esténként, mikor odahaza összeolvasta a szép fényes hatosokat, a mik sergestől nyomlak a zsebét, — «ha ezt a jövedelmező állást nem kapom, most mindnyaján kolddulni mehetnének!»

Annóra megelégedett a sorsával, hogy már csak egyetlen kívánsága volt. Ha ő olyan «bizalmi férfi» lehetne, mint köpös kollégája, a «Tóni»!

(Folyt. köv.)

makói diakotthonának felügyelő-hivatalánál. — Részletes prospektussal kívánatra készséggel szolgál a diakotthon igazgatósága Makón.

— **Uj jogtudor.** Rácz Antal volt városi joggyakornokot szombaton avatták jogtudorrá a kolozsvári tudomány egyetemen.

— **A vakok iparcikkéi.** Hazai iparunk partolásáról sokat beszélünk, de keveset teszünk az érdekében. Meghallgatjuk szívesen a magyar készítmények dícséretét, végezetül mégis külföldi vásárolunk s mert látszólag talán olcsóbb, eltékintjük silányágát és számba nem vesszük a hazaiiparcikkéket feltehető nagy tartósságát. Így vagyunk a vakok készítményeivel is. A külföldnek milliókat juttatunk kosár és keférukkért, míg idehaza törekvő szorgalommal és kitartó munkássággal magyar vakjaink ugyanazon árakat jobban tartóssáiban s szebben előállítják, mint külföldön, sajnos a magyar közönség szembavehető érdeklődése nélkül. Mint értesülünk a vakok szegedi képző és foglalkoztatási intézetében a kosár és keférukk minden elképzeltét fajat, u. m. gyermek-kosarak, kenyér-kosarak, kerti-butorok, kottatartó-árványok, kézmunka-kosarak, piaci-kosarak ruha-kosarak, szállító-kosarak, tálca-kosarak utazó-kosarak, virág-árványok, stb.; a kefe készítményekből: fal-portók, haj-kefék, mindennemű seprők, padló-kefék, ruha-kefék, suroló-kefék, stb. készítenek. El kell ámunk azon, hogy ezen sorssújtott szerencsétlenek mennyi mindentel arut képesek előállítani s a mellett oly olcsó árakon, hogy azokat méltán ajánlhatjuk a közönség figyelmébe. Támogassuk ezen magasztos intézmény emberbaráti ügyét az által, hogy csak oly kefe és kosárukkat tőrünk meg házmunkánál, amelyet a vakok szegedi intézetében készítenek. Egyebekben a vakok szegedi intézetének vezetősége készséggel küld árjegyzéket bárkinek és mindennemű megrendelést megbízható pontossággal teljesít.

— **Helypénzjövdelem.** Az elmúlt május hónapban helyacnból 1698 K 63 fillér folyt be a városi közpénztárba.

— **Műkedvelői előadás.** A szentesi iparos ifjak önközö Köré mint minden évben, úgy ez évben is június hó 7-én azaz Pünkösdi 1-ső napján tancmulatsággal egybekötött műkedvelői előadást tart, mely alkalomra már a próbák folynak, s előre láthatólag nem lesz mögötte az előző években tartott pompásan sikerült előadásoknak. Színre kerül Toth Ede ismert künű 3 felvonásos népsziműve a „Tolonc” előadás után if Lehota Bandi zenekara közreműködésével reggelis tánc, a mulatni kívánóknak egy kellemes estére lehet kilátásuk.

— **Táncmulatság.** A Szentesi Katolikus Kör 908 évi június hó 8-án, Pünkösdi másnapján, saját helyiségének díszes termében az első magyar zenekar közreműködése mellett hazalajpa javára jótékonycélu zartkorú táncmulatságot rendez. Belépi díj: személyjegy 1 kor. 20 fill., családjegy (3 személy) 3 kor. Kezdeté este 8 órakor.

— **Fogorvos.** Kovács J. ki már évek óta látogat el városunkba értesíti n. n. é közönséget, hogy rövid tartózkodásra megérkezett és mint mindig a *Petőli Szállóban* működik.

— **Kövezet vámjövdelem.** Majus hónapban 1004 K 86 fill. folyt be a város által lenntartott hat vámsorompónál.

— **Munkások nyugdíja.** Husvétkor alakult meg városunkban a Magyarországi munkások Borkant- és Nyugdíjgyelének tagcsoportja. Akkor hó ismeretést közöltünk e jótékony egyetetről, mely a tagok esekély hetti 20, 24 vagy 30 fillér aldozat ellenében gondatlan, tisztességes megétehetést biztosít tagjainak. Tagja lehet e nyugdíjgyeletnek minden 14 évet betöltött férfi és nő orvosi vizsgálat nélkül. magának és családjának tesz jót, ki belép ez áldásos nyugdíjintézetbe. Tagjainak száma a 60 ezret meghaladja, va-

gyona pedig több mint 3 és 1/2 millió. Az állam évenként 5000 koronával támogatja, elismeréven hasznos működését. Mint most értesülünk Junins 8-án, Pünkösdi másnapján d. u. 3 órakor az ipartestület nagyteremben alakítják meg a fiókpenztárt, mely az országban a 208-ik. Az atakuló gyűlésre, úgy a tagok, mint az ügy iránt érdeklődő közönség meghívatik. A gyűlést plakátok is hirdetik.

— **Czigány háboruság.** Kókai Éva cigány asszony feljelentést tett a rendőrségen Ficsor Mihály nevű felelyhazi cigány ellen. Azt panasolja Éva asszony, hogy Ficsor bottal és téglá darabbal megverte. A rendőrség az eljárást megindította.

— **Vásárok a közelben.** Tiszaföldváron június 8-án, Horgoson pedig június 7-én lesz az országos vásár. Vészmentes helyről mindenféle állat felhajtható.

— **Hírek az anyakönyvből.** Május 23-tól június 2-ig *Eljegyezettek:* Berezvai György, Toth Matildal, Reisz Izidor Pláger Mariával, Varga Sándor, Pataki Terézival. — *Házasságra léptek:* — Füstli M. Sándor Kanász N. Margittal, Paksi József Csányi Eszterrel, Paksi Ferenc Berezvai Mariával, Szamosközi Sándor Böleskei M. Zsuzsánnával, Bíró István Janos Szabó Franciskával, Novák Karoly Kovács Idával, Kiss János Gránicz Rozáliával. — *Születtek:* Kis halvszületett leány, Molnár László, Bodnár Erzsébet, Sólyom Zsuzsanna, Domány Etelka, Domány Imre (ikrek) Székely Eszter, Libor József, Takács Mária, Farsang Imre, Kereszturi Mária, Pápai Ferenc, Nemes István, Fabian N. Lajos, Antal Mária, Vaezi Julianna, Miskolczi Mária, Takács Ferenc, Gera István, Berezvai Margit, Fábiny Erzsébet, Kiss Anna, Német Erzsébet, Német Magdolna (ikrek) Kis Rácz Antal. — *Elhaltak:* Labadi János 29 éves, Takács Lajos 4 éves, Domsódi Istvánné Koosis Erzsébet 42 éves, özv. Horváth Zsigmondné Molnár Mária 53 éves, Bugyi Antalné Temesváry Piroška 53 éves, Pasztor Erzsébet 16 hónapos, Kornó Magdolna 28 éves, Piti Ilona 17 napos, Farago István 3 éves, Hegyi Agnes 13 hónapos, Töröcsik Julianna 1 éves, Györi Imre 59 éves, Bimbo János 1 hónapos, Farkas Bénéjammné Szólláth Erzsébet 52 éves, Boros László 13 hónapos.

Gramophon lemezekből

folyó hó 10—15-éig bezárólag az alant felsorolt ujdonságok jelentek meg:

Fráter Loránd dalai!
Éneklő: Fráter Loránd.

„Tele van a város akácjavirággal” ...
„Turi Marcsa esete” ...
„Ott ahol a Maros vize” ...
„Száz szál gyertyát” ...
„Viszi a víz” ...
„Reggel este” ...
„Várlak, várlak karom részket” ...
„Elmegyek ablakod előtt”

Az itt felsorolt gramophon lemezek kaphatók: **Untermüller Ernő** könyvkereskedésében Szentesen. (Petőfi szálló.)

Gazdag raktár **Odeon, Favorit, Seala, Columbia, Gramophon és Lyrophon** lemezekből. A m. t. érdeklődőknek az **összes ujdonságok** — minden vételkényszer nélkül, készséggel és díjtalanul lejátszatnak. 4

Irodalom.

(*) A „Vasárnapi Ujság” május 3-iki száma főhelyén a Vorosmarty-szoborral, foglalkozik, bemutatóva a szobrot, egyes részleteit, a leleplezési ünnep lefolyását. Nagyobb teret szentel ezenkívül a Múcsarnokban rendezett fénykép kiállításnak, a sümegi Ramasetter-szobornak s az algyógyi munkásszatoriumnak. Szépirodalmi olvasmányok: F. Kalka Margit és Juhász Gyula versei, P. Ábrahám Ernő elbeszélése, Erdélyi Zoltán verses regénye, Fogazzaro regénye. Egyébb

közlemények Vályi János eperjesi gör. kath. püspök arcképe és életrajza, tárcacikk, és a heti rovatok: Irodalom és művészet Közintézetek egyetlek, Sakkjáték, Képtalan Egyveleg stb. «Vasárnapi Ujság» előfizetési ára negyedévre négy korona, a «Világ-kronika»-val együtt négy korona 80 fillér. Megrendelhető a «Vasárnapi Ujság» kiadóhivatalában Budapest IV., Egyetem-utca 4.) sz. Ugyanitt megrendelhető a «Képes-Néplap» a legolcsóbb újság a magyar nép számára felévre két korona 40 fillér.

A kis méltóságos asszony.

— Regény. —

Írta: **Sima Julia.**

(Folytatás.)

Az ügyvéd ural egyet fordult a szoba. — Ostoba fickó! — kiált még hangosabban. — De egyszerre lecsendesült. Kálmán. — Kálmán. — szól, de már szelid hangon Ne légy esztelen.

— Miért volnék esztelen?

Az apa hosszasan legellette tekintetét a fiu szép, nyílt arcán. Arra gondolt, hogyan lehetne ezt a gyermeket is a hatalmába keríteni?!

Kálmán pedig azon tündődött:

Mit akar vele az apja?

Nem sokaig kellett gondolkozni.

Gelléri ur egy mély lélekzet vétel után megszólalt:

— Új le fiam, szembe velem!

Kálmán leült, az apja pedig most már egész hévvel beszélni kezdett.

— Édes fiam! Te azt nagyon jól tudod, hogy én beteg ember vagyok.

A fiu igent intett.

— Azt is tudod, hogy bármely pere megölhet, és ti itt maradtok vagyon nélkül, árván. Te már megélsz. A kisebb fiuk sorsa sem lenne aggasztó. Egyedül Adéla várna nehéz helyzet.

— Éppen azért kellett volna nőül adnod Hollóhoz! — Mondja határozottan a fiu.

— Tévedsz! — Adél nem való Hollónak.

— Hát kinek?

— Kelendinek szántam! — Jelenti ki Gelléri.

— Miféle gondolat ez? — kiált Kálmán nevelve. — Ezelőtt színésznőnek, — most meg grófnak szántad?!

— Hallgass fiam. Hadj beszélni.

— Kérlek alassan.

Gelléri beszélni kezdett. Hosszasan fejtegette a tervet. Elmondta, hogy Holló nem lehet az Adél férje, mert az állásán kívül nincs semmi vagyona, mivel pedig Adél is szegény leány nem lehet másékné, minthogy a lányt gazdag ember vegye feleségül. Színésznőnek is azért szánta a leányt, mert szép, és így ha alkalma van megismerkedni, elveheti gazdag magnás férfi. Most már erre nincs szükség. Itt van Kelendi. El kell vennie Adélt. Meri szép és tetszik neki.

Kálmán elképedve, de felháborodva is hallgatta az apját.

— Anyagi célokra akarod a lányodat felhasználni?! — kiálta felháborodva és felált, hogy eltávozzék a szobából.

— Neked is hasznos lenne ez a házasság! — szolt utanna Gelléri.

— Nem kérek belőle! — vág vissza a fiu és behuzza maga után az szoba ajtaját.

— Gelléri bosszusan harapott az ajkára.

— Mily buta ez a fiu! — Mormogá dühösen. — Ezzel sok baj lesz még. Pedig utoljára is engedni kell neki.

Nem esáldott Gelléri. Kálmánnal sok baj volt, A fiu sehogy sem akarta belátni az apja gondolkozásának helyes, tisztessé-

